A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2014. október 14.*

„Fellebbezés — Közös halászati politika — Halászati kvóta — A Bizottság által elfogadott sürgősségi intézkedések — Az Unió szerződésen kívüli felelőssége — EUMSZ 340. cikk, második bekezdés — Feltételek — Tényleges és biztos kár”

A C-12/13. P. és C-13/13. P. sz. egyesített ügyekben,

Gérard Buono (lakóhelye: Agde [Franciaország]),

Jean-Luc Buono (lakóhelye: Agde),

Roger Del Ponte (lakóhelye: Balaruc-les-Bains [Franciaország]),

Serge Antoine Di Rocco (lakóhelye: Sète [Franciaország]),

Jean Gérald Lubrano (lakóhelye: Balaruc-les-Bains),

Jean Lubrano (lakóhelye: Port-Vendres [Franciaország]),

Jean Lucien Lubrano (lakóhelye: Saleilles [Franciaország]),

Fabrice Marin (lakóhelye: Frontignan [Franciaország]),

Robert Marin (lakóhelye: Balaruc-les-Bains),

(képviselik őket: A. Arnaud és P.-O. Koubi-Flotte ügyvédek [C-12/13 P]),

valamint

a **Syndicat des thoniers méditerranéens** (székhelye: Marseille [Franciaország]),

Marc Carreno (lakóhelye: Sète),

Jean Louis Donnarel (lakóhelye: Lourmarin [Franciaország]),

Jean-François Flores (lakóhelye: Sète),

Gérald Jean Lubrano (lakóhelye: Balaruc-les-Bains),

Hervé Marin (lakóhelye: Balaruc-le-Vieux [Franciaország]),

Nicolas Marin (lakóhelye: Frontignan),

* Az eljárás nyelve: francia.

Sébastien Marin (lakóhelye: Bouzigues [Franciaország]),

Serge Antoine José Perez (lakóhelye: Sorède [Franciaország]),

(képviseli őket: C. Bonnefoi ügyvéd [C-13/13 P]),

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. január 4-én benyújtott két fellebbezése tárgyában

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouquet és D. Nardi, meghatalmazotti minőségben),

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda és S. Rodin tanácselnökök, A. Rosas, Juhász E., A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (előadó), J. L. da Cruz Vilaça és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. március 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin és Robert Marin (C-12/13. P. sz. ügy), valamint a Syndicat des thoniers méditerranéens (a továbbiakban: STM), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin és Serge Antoine José Perez (C-13/13. P. sz. ügy) az Európai Unió Törvényszéke Syndicat des thoniers méditerranéens és társai kontra Bizottság ítéletének (T-574/08, EU:T:2012:583, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amelyben a Törvényszék elutasította az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra irányuló halászatot folytató erszényes kerítőhálós hajók vonatkozásában alkalmazandó sürgősségi intézkedések meghozataláról szóló, 2008. június 12-i 530/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 9. o.) elfogadása miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére irányuló keresetüket.

Jogi háttér

2 A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.) célja a halászati ágazat hosszú távú életképességének biztosítása céljából a halászati gazdálkodás többéves megközelítésének kialakítása.

3 A 2371/2002 rendelet „Bizottsági sürgősségi intézkedések” címet viselő 7. cikke a következőt mondja ki:

„(1) Ha nyilvánvaló az erőforrások [helyesen: az élő vízi erőforrások] védelmére vagy a tengeri ökoszisztémára vonatkozóan a halászati tevékenységből eredő súlyos fenyegetettség, amely azonnali intézkedést kíván, a Bizottság a tagállamok igazolt kérésére vagy saját kezdeményezésére határozhat sürgősségi intézkedésekről, amelyek nem tarthatnak tovább hat hónapnál. A Bizottság új határozatot hozhat a rendkívüli [helyesen: sürgősségi] intézkedések kiterjesztésére, amely nem tarthat tovább hat hónapnál.

(2) A tagállamoknak egyszerre kell közölniük a kérést a Bizottsággal, a többi tagállammal és az érintett regionális tanácsadó testületekkel. Az írásos véleményeket a Bizottsághoz a kérelem kézhezvételétől számított öt munkanapon belül lehet benyújtani.

A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül hozza meg döntését.

(3) A sürgősségi intézkedésnek azonnali hatályúnak kell lennie. Értesíteni kell róla az érintett tagállamokat, és ki kell hirdetni a Hivatalos Lapban.

(4) Az érintett tagállamok a Tanácshoz fellebbezhetnek a bizottsági határozattal szemben, az értesítés kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül.

(5) A Tanács – többségi szavazattal [helyesen: minősített többséggel] – eltérő döntést hozhat a fellebbezés kézhezvételétől számított egy hónapon belül.”

4 A 2371/2002 rendeletnek „A halászati lehetőségek elosztása” címet viselő 20. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A Tanács – a Bizottság javaslatára többségi szavazattal [helyesen: minősített többséggel] – határoz a fogás és/vagy a halászati erőkifejtés korlátozásairól, és a halászati lehetőségek elosztásáról a tagállamok között, valamint az e korlátozásokkal kapcsolatos feltételekről. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára viszonylagos stabilitást kell biztosítani a halászati tevékenységben minden állomány és halászati terület [helyesen: halfajta] vonatkozásában.

(2) Amikor a Közösség új halászati lehetőségeket hoz létre, a Tanács határoz e lehetőségek elosztásáról, számításba véve minden tagállam érdekeit.

(3) Minden tagállam – a közösségi joggal összhangban – határoz a lobogója alatt hajózó hajókra vonatkozóan a tagállam számára kiosztott halászati lehetőségek elosztásának módszeréről. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az elosztás módszeréről.

(4) A Tanács létrehozza a harmadik országok számára a közösségi vizeken elérhető halászati lehetőségeket, és e lehetőségeket harmadik országok között osztja el.

(5) A tagállamok, miután a Bizottságot erről értesítették, elcserélhetik a számukra kiosztott halászati lehetőségek egészét vagy egy részét.”

5 Ezzel összefüggésben fogadták el a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2008. évre történő meghatározásáról szóló, 2008. január 16-i 40/2008/EK tanácsi rendeletet, (HL L 19., 1. o.).

6 E korlátozásokat és mennyiségeket a kékúszójú tonhalra vonatkozó egyes 2008. évi kvótáknak a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK tanácsi rendelet 21. cikkének (4) bekezdése alapján történő kiigazításáról szóló, 2008. május 22-i 446/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 134., 11. o.) módosította.

7 2008. június 12-én a Bizottság a 2371/2002 rendelet 7. cikke alapján elfogadta az 530/2008 rendeletet.

8 Az 530/2008 rendelet (6) preambulumbekezdése kimondja:

„A Bizottság birtokában lévő adatok és a bizottsági ellenőrök által az érintett tagállamokban tett ellenőrző látogatások során gyűjtött információk szerint a Görögország, Franciaország, Olaszország, Ciprus és Málta lobogója alatt közlekedő vagy ezekben a tagállamokban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók számára az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren folytatandó kékúszójútonhal-halászatra odaítélt halászati lehetőségeket 2008. június 16-tól kimerítettnek kell tekinteni, valamint a Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók számára ugyanezen állomány halászatára odaítélt halászati lehetőségeket 2008. június 23-tól kimerítettnek kell tekinteni.”

9 Az említett rendelet 1. cikke a következőt írja elő:

„A Görögország, Franciaország, Olaszország, Ciprus és Málta lobogója alatt közlekedő vagy ezekben a tagállamokban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval folytatott kékúszójútonhal-halászat 2008. június 16-tól kezdődően tilos.

Ettől az időponttól kezdve az e hajók által fogott, az adott állományba tartozó egyedek fedélzeten való tárolása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, átrakodása, átszállítása vagy kirakodása is tilos.”

10 Ugyanezen rendelet 2. cikkének szövege a következő:

„A Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval folytatott kékúszójútonhal-halászat 2008. június 23-tól kezdődően tilos.

Ettől az időponttól kezdve az e hajók által fogott, az adott állományba tartozó egyedek fedélzeten való tárolása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, átrakodása, átszállítása vagy kirakodása is tilos.”

11 Az 530/2008 rendelet 3. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A második bekezdésre [helyesen: (2) bekezdésre] figyelemmel 2008. június 16-tól kezdődően a közösségi gazdasági szereplők közösségi vizeken vagy közösségi kikötőkben nem fogadhatják az erszényes kerítőhálós hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren fogott kékúszójútonhal-egyedeket kirakodásra, halketrecben történő hizlalásra vagy tenyésztésre és átrakodásra.

(2) A Spanyolország lobogója alatt közlekedő vagy ebben a tagállamban lajstromozott hajók által az Atlanti-óceánon a nyugati hosszúság 45°-ától keletre és a Földközi-tengeren erszényes kerítőhálóval fogott kékúszójú tonhalak közösségi vizeken vagy közösségi kikötőkben történő kirakodása, halketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése és átrakodása 2008. június 23-ig engedélyezett."

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

12 A C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői, valamint Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin és Serge Antoine José Perez, a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői a Földközi-tengeren tevékenykedő, francia lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók tulajdonosai és/vagy részvényesei. Valamennyien az STM tagjai.

13 A C-13/13. P. sz. ügyben szintén fellebbező STM a francia code du travail (a munka törvénykönyve) IV. könyvének hatálya alá tartozó szakmai szakszervezet, amelyhez csak tonhalhalászattal foglalkozó tengerészek csatlakozhatnak.

14 A 2008. évre – az STM-en kívül – valamennyi fellebbező különleges halászati engedéllyel rendelkezett, amely engedélyezte számukra – az egyéni halászati kvóták formájában rendelkezésükre bocsátott halászati lehetőségek korlátain belül – a földközi-tengeri kékúszójú tonhal kifogását, fedélzeten való tárolását, átrakodását, átszállítását, kirakodását, szállítását, tárolását, és eladását. A francia hatóságok által kiadott engedély a 2008. április 1-jétől 2008. június 30-ig tartó időszakra engedélyezte a halászatot.

15 A Földközi-tengeren a kékúszójú tonhal halászatát megtiltó 530/2008 rendelet elfogadását követően a kékúszójú tonhal halászati idénye 2008. június 16-án megszakadt, és – az STM kivételével – a fellebbezők halászati engedélyeit visszavonták.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2008. december 24-én a felperesek – a C-12/13. P. és C-13/13. P. sz. egyesített ügyekben előterjesztett fellebbezések fellebbezői – együttesen benyújtott keresetlevelükkel az Európai Uniónak az 530/2008 rendelet elfogadása okán fennálló, szerződésen kívüli objektív felelőssége megállapítására irányuló kártérítési keresetet indítottak.

17 2010. március 25-i végzésével a Törvényszék a Bíróságnak az AJD Tuna ügyben (C-221/09) történő határozathozataláig, továbbá a Törvényszéknek a Norilsk Nickel Harjavalta és Umicore kontra Bizottság ügyben (T-532/08), valamint az Etimine és Etiproducts kontra Bizottság ügyben (T-539/08) az elfogadhatóságra vonatkozó határozata meghozataláig felfüggesztette az eljárást.

18 A 2011. március 17-i AJD Tuna ítéletben (C-221/09, EU:C:2011:153) a Bíróság megállapította, hogy az 530/2008 rendelet érvénytelen, amennyiben az e rendeletben szereplő tilalmak – miután azokat a 2371/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján fogadták el – a spanyol lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók, valamint azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 23-tól hatályosak, míg e tilalmak a görög, francia, olasz, ciprusi, és máltai lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamokban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók, valamint azon közösségi gazdasági szereplők tekintetében, amelyek e hajókkal kötöttek szerződéseket, 2008. június 16-tól hatályosak anélkül, hogy ez az eltérő bánásmód objektíven igazolt volna.

19 A megtámadott ítéletben a Törvényszék megállapította, hogy a kereset az STM által előterjesztett részében elfogadhatatlan, a keresetnek a többi felperes által benyújtott részét pedig mint megalapozatlant utasította el.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

20 Az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából a Bíróság elnöke 2013. február 26-i végzésével a Bíróság eljárási szabályzata 54. cikkének megfelelően egyesítette a C-12/13. P. sz. és a C-13/13. P. sz. ügyeket.

21 A C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– akként határozzon az ügy érdeméről, hogy a szerződésen kívüli felelősség alapján a Bizottságot kötelezi a következő összegek megfizetésére:

  – Gérard Buono és Jean-Luc Buono számára 1 523 588,94 euró összeg,

  – Roger Del Ponte számára 1 068 600 euró összeg,

  – Serge Antoine Di Rocco számára 1 094 800 euró összeg,

  – Jean Gérald Lubrano számára 855 628,20 euró összeg,

  – Jean Lubrano és Jean Lucien Lubrano számára 1 523 588,94 euró összeg,

  – Fabrice Marin és Robert Marin számára 865 784,59 euró összeg,

– másodlagosan, helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé.

22 A C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői azt kérik, hogy a Bíróság:

– minősítse elfogadhatónak az STM által benyújtott keresetet;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– a szerződésen kívüli felelősség alapján kötelezze a Bizottságot a keresetlevélben kért kártérítés megfizetésére, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezéseket;

– másodlagosan, utasítsa el a szerződésen kívüli felelősség megállapítására irányuló kereseteket, és

– a fellebbezőket kötelezze a fellebbezési eljárással, valamint az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelem

24 Azt követően, hogy a Bíróság – miután a főtanácsnok ismertette indítványát – 2014. március 20-án lezárta az eljárás szóbeli szakaszát, a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői a Bíróság Hivatalához 2014. március 25-én érkezett 2014. március 24-i levelükben kérték az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

25 Ezen utóbbiak, többek között, egyrészről azzal érvelnek, hogy a főtanácsnok indítványa a felek körében nem megfelelően megvitatott érven – azaz az 530/2008 rendelet jogszerűségén, illetve annak hiányán – alapul, másrészről pedig, hogy a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tény merült fel, amely ahhoz kapcsolódik, hogy a Bizottság tétlen maradt, és nem hozott az 530/2008 rendelet érvénytelenségét eredményező hátrányos megkülönböztetés orvoslására irányuló intézkedéseket.

26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg (lásd: Pohotovosť-ítélet, C-470/12, EU:C:2014:101, 21. pont; Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company ítélet, C-190/12, EU:C:2014:249, 20. pont).

27 Ezenfelül, az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás (Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 A jelen ügyben a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását követően – úgy véli, hogy az ügy körülményeit kellően feltárták ahhoz, hogy határozatot lehessen hozni, hogy a jelen ügyeket nem olyan érvek alapján kell eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg, valamint hogy a fellebbezők által említett új tény a Bíróság határozatára nézve nem döntő jelentőségű. Következésképpen nem kell helyt adni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelemnek.

A fellebbezésekről

A C-13/13. P. sz. ügyben felhozott első jogalapról

A felek érvei

29 Első jogalapjukban a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy annak megállapításával, hogy az STM nem rendelkezik kereshetőségi joggal, a Törvényszék elferdítette az iratok tartalmát. Úgy vélik, hogy ezen iratok teljes vizsgálata alapján meg lehetne állapítani az STM saját kereshetőségi jogának fennállását, amely jog lehetővé teszi számára, hogy kérje saját külön kárának megtérítését.

30 A C-13/13. P sz. ügy fellebbezői egyrészről vitatják a Törvényszék a megtámadott ítélet 23. pontjában szereplő azon megállapításának tárgyi pontosságát, amely szerint az STM nem támasztotta alá a kárát, és a Törvényszék által feltett két kérdésre adott azon írásbeli válaszukra utalnak, amelyből kitűnik, hogy az STM által elszenvedett nem vagyoni kár a tagjai tevékenysége szakmai hírnevének sérelmével függ össze.

31 A C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői másrészről nem vitatják a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 24. pontjában szereplő azon értékelését, amely szerint az STM nem engedményese a tagjai által átruházott kártérítési jognak, ugyanakkor azzal érvelnek, hogy a francia jog szerint az STM-et – szakmai szakszervezetként – közérdekű feladat ellátásával bízták meg, ami alapján fennáll a saját és tagjai érdekében történő eljáráshoz fűződő érdeke.

32 A Bizottság vitatja a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által az első jogalapjuk alátámasztására előterjesztett érveket. Válaszbeadványában megjegyzi, hogy a Törvényszék érvelése az STM által kifejtett zavaros érvelést tükrözi.

A Bíróság álláspontja

33 A Bíróság alapokmányának 21. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzatának 44. cikke értelmében a keresetlevélnek – többek között – fel kell tüntetnie a jogvita tárgyát, valamint tartalmaznia kell a felperes kérelmeit és a felhozott jogalapok rövid ismertetését.

34 Nem vitatott, hogy ahhoz, hogy valamely kártérítési kereset megfeleljen a fent említett követelményeknek, a felperesnek keresetlevelében fel kell tüntetnie azokat a jogalapokat, amelyeket állításainak alátámasztására fel kíván hozni, továbbá különösen az általa elszenvedett kár jellegét, valamint az e kár alapjául szolgáló tényt (TAO/AFI kontra Bizottság végzés, C-322/91, EU:C:1992:495, 13. pont).

35 Ezzel szemben elfogadhatatlannak kell tekinteni bármely olyan kártérítési kérelmet, amelynek tárgyát pontosan nem határozták meg, és amelyben nem szerepel a felhozott jogalapok ismertetése (Zuckerfabrik Schöppenstedt kontra Tanács ítélet, 5/71, EU:C:1971:116, 8. és 9. pont).

36 Márpedig az elsőfokú eljárás keretében benyújtott keresetlevél egyáltalán nem határozta meg pontosan az STM által állítólagosan elszenvedett kár jellegét.

37 Az STM által állítólagosan elszenvedett kár ugyanis csupán a keresetlevélnek a felperesek kérelmeit tartalmazó részében, és nem vagyoni kár címén – az STM tagjainak szóló tájékoztató programokba való befektetésre szánt – 30 000 euró átalányösszeg iránti kérelem formájában szerepel.

38 Ebből következik, hogy – a Törvényszék a megtámadott ítélet 22. pontjában szereplő vélekedésének megfelelően – az STM a keresetlevelében egyáltalán nem határozta meg pontosan egyrészről a Bizottságnak felrótt magatartásra tekintettel az állítólagos kár jellegét, másrészről pedig – akár pusztán megközelítőleg – e kár értékelését. A hivatkozott kár jellegének, illetve terjedelmének meghatározása szempontjából egyébként nincs relevanciája annak az állításnak, amely szerint a 30 000 euró összeget az STM tagjainak tájékoztatására szánnák, mivel az csak a kártérítés jövőbeli felhasználására vonatkozik, és nem a hivatkozott kár terjedelmére.

39 Következésképpen az STM által benyújtott kártérítési keresetet mindenképpen elfogadhatatlannak kellett nyilvánítani azon az alapon, hogy nem felelt meg a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontjában előírt feltételeknek, és nem szükséges határozni arról, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot akkor, amikor a keresetet az STM által benyújtott részében – ezen utóbbi kereshetőségi jogának hiányában – elfogadhatatlannak nyilvánította.

A C-12/13. P. sz. ügyben felhozott harmadik jogalapról, valamint a C-13/13. P. sz. ügyben felhozott harmadik és negyedik jogalapról

A felek érvei

40 Harmadik jogalapjukban a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem ismerte el, hogy az uniós jog általánosságban tartalmazza a szerződésen kívüli objektív felelősséget.

41 Egyetlen jogalapot képezőnek tekintendő harmadik és negyedik jogalapjukban a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 82–88. pontjában megállapította, hogy a hivatkozott kár nem volt rendkívüli jellegű, mivel nem haladta meg a halászati ágazatban rejlő gazdasági kockázatok korlátait.

42 A Bizottság vitatja az említett jogalapokkal összefüggésben felhozott valamennyi érvet.

A Bíróság álláspontja

43 Nem vitatott, hogy az uniós jog jelenlegi állapotában a tagállami jogrendek összehasonlító vizsgálata nem teszi lehetővé az Uniót a jogalkotási feladatainak jogszerű gyakorlásáért terhelő szerződésen kívüli felelősség rendszere létének megállapítását (lásd: FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 175. és 179. pont).

44 E tekintetben a Törvényszék egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, amennyiben egyrészről a megtámadott ítélet 69–73. pontját az említett ítélkezési gyakorlatra alapította, és másrészről az említett ítélet 76. pontjában úgy vélte, hogy az Unió jogszerű aktusért való szerződésen kívüli felelősségére alapított jogalapot ugyanezen ítélkezési gyakorlat tükrében kell vizsgálni.

45 Ebből következik, hogy a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői által felhozott harmadik jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.

46 Ami a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által hivatkozott harmadik és negyedik jogalapot illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 77–87. pontjában megvizsgálta a kár állítólagosan rendkívüli és különleges jellegét, amelyet arra az esetre hoztak fel mellékesen, ha az Unió jogszerű aktusért való szerződésen kívüli felelősségének elvét el kellene ismerni az uniós jogban (lásd ebben az értelemben: Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 18. és 19. pont).

47 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, valamely fellebbezés keretében, ha a Törvényszék által elfogadott valamelyik ok elegendő ítélete rendelkező részének megalapozására, akkor az érintett ítéletben szereplő többi okot érintő bármely hiányosság nem lehet hatással az említett rendelkező részre, és ennek megfelelően az ezen hibákra hivatkozó jogalap hatástalan és elutasítandó (Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ítélet, C-496/99 P, EU:C:2004:236, 68. pont).

48 Ebből következik, hogy a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által felhozott harmadik és negyedik jogalapot mint hatástalanokat kell elutasítani, mivel azok a megtámadott ítélet indokolásának mellékes része ellen irányulnak.

A C-13/13. P. sz. ügyben felhozott második jogalapról

A felek érvei

49 Második jogalapjukban a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy az 530/2008 rendelet az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) kihirdetését követően is elsősorban jogszerű aktus marad, amelyet csupán részlegesen – azaz a görög, francia, olasz, ciprusi, és máltai lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamokban lajstromozott erszényes kerítőhálós hajók, valamint a velük szerződést kötő uniós gazdasági szereplők tekintetében történő hatálybalépésének időpontját illetően – nyilvánítottak érvénytelennek.

50 A Bizottság – kiemelve, hogy az említett jogalap a megtámadott ítéletnek a C-13/13. P. sz. ügybeli fellebbezőktől eltérő felperesekre vonatkozó pontjaira irányul – úgy véli, hogy az megalapozott, és hogy következésképpen az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) kihirdetése nem minősül a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikke 2. §-ának értelmében vett új ténynek.

51 A Bizottság különösen úgy véli egyrészről, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak nyilvánította a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – által felhozott, az Unió jogellenes aktusért való szerződésen kívüli felelősségére alapított jogalapot, mivel – amint az az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) értelmezéséből kitűnik – a Bíróság az 530/2008 rendeletet csak annyiban nyilvánította érvénytelennek, amennyiben az abban szereplő tilalmak a spanyol lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamban lajstromozott hajók, valamint a velük szerződést kötő uniós gazdasági szereplők tekintetében 2008. június 23-tól hatályosak, míg e tilalmak a görög, francia, olasz, ciprusi és máltai lobogó alatt közlekedő vagy e tagállamokban lajstromozott hajók, valamint a velük szerződést kötő uniós gazdasági szereplők tekintetében 2008. június 16-tól hatályosak, továbbá másrészről, hogy a felpereseket semmi nem akadályozta meg abban, hogy a valamely jogellenes uniós jogi aktusból eredő káruk miatt – akár az aktus érvénytelenségét megállapító ítélet hiányában is – kártérítési keresetet indítsanak.

A Bíróság álláspontja

52 Elsősorban, ami a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által felhozott második jogalap elfogadhatóságát illeti, a Bíróság már megállapította, hogy amennyiben a Törvényszék két ügyet egyesített, és egy ítéletet hozott, amely az eljárás felei által a Törvényszék előtt előadott jogalapok összességére válaszol, mindegyik fél vitathatja a csak a másik egyesített ügy felperese által a Törvényszék előtt előadott jogalapokra vonatkozó érveléseket (ISD Polska és társai kontra Bizottság ítélet, C-369/09 P, EU:C:2011:175, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 A jelen ügyben – még akkor is, ha kezdetben a Törvényszék csak egyetlen ügyben járt el – az, hogy az írásbeli szakasz során a fellebbezők két csoportra oszlottak, amelyek közül az egyik, azaz a felperesek, a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezőinek csoportja új jogalapot hozott fel, megengedi a fent említett ítélkezési gyakorlat analógia útján történő alkalmazását.

54 Ebből következik, hogy elfogadható a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által előterjesztett azon második jogalap, amely a Törvényszéknek a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – által hivatkozott jogalapra adott válasza ellen irányul.

55 Másodsorban a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által előterjesztett második jogalap megalapozottságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

56 A jelen ügyben – a jelen ítélet 18. pontjában felidézetteknek megfelelően – mivel a Bíróság az AJD Tuna ítéletben (EU:C:2011:153) megállapította, hogy az 530/2008 rendelet érvénytelen, a Törvényszék felszólította az eljárás feleit, hogy írásban fejtsék ki álláspontjukat az említett ítélet következményeiről. Válaszukban a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – az Unió jogellenes aktusért való szerződésen kívüli felelősségére alapított jogalapot fogalmaztak meg. Ezen utóbbiak különösen azzal érveltek, hogy a spanyol lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajóknak megadott, 2008. június 23-ig szóló halászati engedély – tekintettel arra, hogy a görög, francia, olasz, ciprusi és máltai lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajóknak 2008. június 16-án meg kellett szüntetniük a halászatot – tényleges és biztos kárt okozott nekik, amely a 2008. évre biztosított kvótájuk ki nem fogott és el nem adott részéből áll.

57 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 48. és 49. pontjában úgy vélte, hogy a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – olyan jogalapot fogalmaztak meg, amely az eljárást kezdeményező kérelemben nem szerepel, és amely következésképpen a Törvényszék eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a értelmében új jogalapnak minősült.

58 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. és 54. pontjában e jogalap elfogadhatóságát illetően megállapította, hogy a Bíróságnak a kereset benyújtásának időpontjánál későbbi időpontban kihirdetett AJD Tuna ítéletét (EU:C:2011:153) új jogalap előterjesztését lehetővé tevő körülménynek kell tekinteni, mivel az említett ítélet módosította a keresetlevél benyújtásakor fennálló jogi helyzetet. A Törvényszék ugyanis megállapította, hogy az AJD Tuna ítéletet (EU:C:2011:153) követően az 530/2008 rendelet teljes egészében érvénytelenné vált, ekként pedig nem váltott ki joghatásokat az uniós jogi aktusok jogszerűsége vélelmének alkalmazása alapján.

59 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Törvényszék érvelése az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) téves értelmezéséből indul ki. Különösen, az említett ítélet 105–108. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság azzal, hogy a halászatot megtiltó intézkedések hatálybalépését kizárólag a spanyol lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőháló hajók tekintetében halasztotta el 2008. június 23-ig anélkül, hogy ez a határidő-hosszabbítás objektíven igazolt lett volna, megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Ily módon a Bíróság ezen értékeléséből kitűnik, hogy az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) – az 530/2008 rendelet érvénytelenségének megállapítására irányuló összes többi jogalapot elutasítva – ezt a rendeletet csak annyiban nyilvánította érvénytelennek, amennyiben a spanyol lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőháló hajók egy további hetet kaptak a halászatra, ugyanakkor fenntartotta a többi hajó tekintetében meghatározott tilalmi időpont – azaz 2008. június 16. – érvényességét.

60 Következésképpen – a Törvényszék álláspontjával ellentétben – mivel az 530/2008 rendeletet a Bíróság csak annyiban nyilvánította érvénytelennek, amennyiben az a spanyol lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőháló hajók részére kedvezőbb bánásmódot biztosított, az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) elfogadása nem minősül a Törvényszék előtti eljárás során felmerülő új jogi elemnek. Mivel ugyanis a görög, francia, olasz, ciprusi és máltai lobogó alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók tekintetében előírt halászati tilalom továbbra is érvényes maradt, az említett ítélet pusztán megerősítette a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – által a keresetük benyújtásakor már ismert jogi helyzetet.

61 A fentiekből kitűnik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy az AJD Tuna ítélet (EU:C:2011:153) kihirdetése új jogalapnak az eljárás során történő előterjesztését lehetővé tevő új jogi elemet képez.

62 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy ha a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti ugyan az uniós jogot, viszont a rendelkező rész egyéb jogi indokok alapján megalapozottnak tűnik, az ilyen jogsértés nem eredményezheti az ítélet hatályon kívül helyezését (lásd ebben az értelemben: FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, EU:C:2008:476, 187. pont; valamint Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-465/09 P–C-470/09 P, EU:C:2011:372, 171. pont).

63 A jelen ügyben, jóllehet a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak nyilvánította a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – által felhozott, az Unió jogellenes aktusért való szerződésen kívüli felelősségére alapított jogalapot, ez a téves jogalkalmazás nem vonhatja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a Törvényszék mindenesetre az említett jogalapot mint megalapozatlant utasította el a megtámadott ítélet 55–66. pontjában.

64 A fentiekre tekintettel a C-13/13. P. sz. ügy fellebbezői által felhozott második jogalapot – megalapozottsága ellenére – hatástalanként kell elutasítani (lásd ebben az értelemben: Ojha kontra Bizottság ítélet, C-294/95 P, EU:C:1996:434, 52. pont; FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, EU:C:2008:476, 189. pont).

A C-12/13. P. sz. ügyben felhozott első és második jogalapról

A felek érvei

65 Első jogalapjukban a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az Unió jogellenes aktusért való szerződésen kívüli felelőssége megállapításának vizsgálata során, amennyiben a megtámadott ítélet 61–66. pontjában azt állapította meg, hogy a hivatkozott kár nem bírt tényleges és biztos jelleggel.

66 Második jogalapjukban a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői azzal érvelnek, hogy a Törvényszék a hivatkozott kár tényleges és biztos jellegének általa végzett értékelése során is tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem állapította meg, hogy az említett kár a tulajdonhoz és a szakmai tevékenység szabad gyakorlásához való jogaik megsértéséből ered.

67 A Bizottság azzal érvel, hogy ezeket a jogalapokat mint elfogadhatatlanokat, és mindenesetre mind megalapozatlanokat kell elutasítani.

A Bíróság álláspontja

68 Emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 63. pontjából kitűnik – a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elfogadhatónak nyilvánította a felperesek – a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői – által az elsőfokú eljárás során felhozott, az Unió jogellenes aktusért való szerződésen kívüli felelősségének megállapítására alapított jogalapot.

69 Ebből következik, hogy mivel az említett jogalapot elfogadhatatlannak kellett nyilvánítani, a C-12/13. P. sz. ügy fellebbezői által felhozott első és második jogalapot mint hatástalanokat kell elutasítani, amennyiben azok a Törvényszéknek az ugyanezen jogalap érdemi vizsgálatára vonatkozó elemzésére irányulnak.

70 A fenti megfontolások összességére tekintettel, a C-12/13. P. és a C-13/13. P. sz. egyesített ügyek fellebbezői által benyújtott fellebbezéseket teljes egészükben el kell utasítani.

A költségekről

71 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is megfelelően alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, és a Bizottság kérte a C-12/13. P. és a C-13/13. P. sz. ügyekben felmerült költségek viselésére kötelezésüket, kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság a C-12/13. P. és a C-13/13. P. sz. egyesített ügyekben benyújtott fellebbezéseket elutasítja.**

2) **A Bíróság Gérard Buonót, Jean-Luc Buonót, Roger Del Pontét, Serge Antoine Di Roccót, Jean Gérald Lubranót, Jean Lubranót, Jean Lucien Lubranót, Fabrice Marint és Robert Marint kötelezi a C-12/13. P. sz. ügyben felmerült költségek viselésére, és a Syndicat des thoniers méditerranéens-t, Marc Carrenót, Jean-Louis Donnarelt, Jean-François Flores-t, Gérald Jean Lubranót, Hervé Marint, Nicolas Marint, Sébastien Marint és Serge Antoine José Perezt kötelezi a C-13/13. P. sz. ügyben felmerült költségek viselésére.**

Aláírások